

Wykład 03.12.2021.

Przypomnienie V - zespolone p - n wekt.

$A: V \rightarrow V$ - operator liniowy

$A^+: V \rightarrow V$ - hermitowskie sprzężenie A

$$\langle A^+ u | v \rangle = \langle u | Av \rangle.$$

Hermitowskie sprzężenie macierzy

transpozycja + sprzężenie zespolone

$$\begin{bmatrix} 1 & i & 1 \\ 2+i & 1 & i \\ 1 & i & i \end{bmatrix}^+ = \begin{bmatrix} 1 & 2-i & 1 \\ -i & 1 & -i \\ 1 & -i & -i \end{bmatrix}$$

Formuła polarizacyjna.

$$\langle u | Av \rangle = \frac{1}{4} \sum_{k=0}^3 i^k \langle i^k u + v | A(i^k u + v) \rangle$$

ćwiczenie rachunkowe.

Operator normalny: $A^\dagger A = A A^\dagger$.

Samosprężony: $A^\dagger = A$.

Unitarny: $A^\dagger A = A A^\dagger = \mathbb{1}$

Przykłady: $\{e_1, e_2\}$ - baza on. w \mathbb{C}

Przykładowo $e_1 = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{bmatrix} 1 \\ i \end{bmatrix}$ $e_2 = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{bmatrix} i \\ 1 \end{bmatrix}$

$$|e_1\rangle\langle e_1| = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 \\ i \end{bmatrix} [1, -i] = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & -i \\ i & 1 \end{bmatrix}.$$

$$|e_2\rangle\langle e_2| = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} i \\ 1 \end{bmatrix} [-i, 1] = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & i \\ -i & 1 \end{bmatrix}.$$

Operator normalny.

$$(1+i)|e_1\rangle\langle e_1| + (5-2i)|e_2\rangle\langle e_2|$$

↑
dowolne liczby resp.

Operator samosprężony.

$$1 |e_1\rangle\langle e_1| + 5 |e_2\rangle\langle e_2|$$

dowolne liczby rzeczywiste.

Operator unitary:

$$i |e_1\rangle\langle e_1| + 1 |e_2\rangle\langle e_2|$$

liczby o module 1.

Wniosek z formy polarnej

Operator $A: V \rightarrow V$ jest normalny
wtedy i tylko wtedy wtedy gdy
 $\|Av\| = \|A^+v\|$ dla wszystkich $v \in V$.

Dowód wniosku:

$$A^+A = AA^+ \Leftrightarrow A^+A - AA^+ = 0$$

$$\Leftrightarrow \langle u | A^+A - AA^+ | v \rangle = 0 \quad \forall u, v \in V$$

$$\Leftrightarrow \langle w | A^+A - AA^+ | w \rangle = 0 \quad \forall w \in V.$$

↑ patrz formuła polarizacji -

$$\Leftrightarrow \langle w | A^+A | w \rangle = \langle w | AA^+ | w \rangle \Leftrightarrow$$

$$\langle Aw | Aw \rangle = \langle A^+ w | A^+ w \rangle \quad \forall w \in V$$

$$\Leftrightarrow \|Aw\|^2 = \|A^+ w\|^2 \quad \forall w \in V$$

Wniosek.

A - operator normalny, $v \in V$ wektor własny A o wartości własnej λ t.zn. $Av = \lambda v$. Wówczas v jest wektorem własnym A^+ o wartości własnej $\bar{\lambda}$.

Dowód:

$$Av = \lambda v \Leftrightarrow (A - \lambda \cdot I)v = 0 \Leftrightarrow$$

$$\|(A - \lambda \mathbb{1})v\| = 0 \Leftrightarrow \|(A - \lambda \mathbb{1})^\dagger v\| = 0$$

bo $(A - \lambda \mathbb{1})$ jest normalny

$$\Leftrightarrow (A^\dagger - \bar{\lambda} \mathbb{1})v = 0 \Leftrightarrow A^\dagger v = \bar{\lambda} v.$$

Cygli v jest wektorem wł. A^\dagger o w.wł. $\bar{\lambda}$. ■

Stwierdzenie: Jeżeli $A: V \rightarrow V$ jest operatorem normalnym, $\lambda_1 \neq \lambda_2$ & $v_1, v_2 \in V$ są wektorami własnymi

O wartości własnej λ_1, λ_2 odpowiednio, to $\langle v_1 | v_2 \rangle = 0$.

Dowód

$$\begin{aligned}\lambda_2 \langle v_1 | v_2 \rangle &= \langle v_1 | \lambda_2 v_2 \rangle = \\ &= \langle v_1 | A v_2 \rangle = \langle A^\dagger v_1 | v_2 \rangle = \langle \bar{\lambda}_1 v_1 | v_2 \rangle = \\ &= \lambda_1 \langle v_1 | v_2 \rangle.\end{aligned}$$

Zatem $(\lambda_1 - \lambda_2) \cdot \langle v_1 | v_2 \rangle = 0$ i skoro $\lambda_1 - \lambda_2 \neq 0$ to $\langle v_1 | v_2 \rangle = 0$.

Stwierdzenie.

Jeśli A jest normalny & $A v = \lambda v$

oraz $\langle w | v \rangle = 0$ to $\langle Aw | v \rangle = 0$
& $\langle A^+ w | v \rangle = 0$

Dowód:

taniejse: $\langle A^+ w | v \rangle = \langle w | Av \rangle =$
 $= \langle w | \lambda \cdot v \rangle = \lambda \langle w | v \rangle = 0.$

tatwe $\langle Aw | v \rangle = \langle w | A^+ v \rangle =$
 $= \langle w | \bar{\lambda} v \rangle = \bar{\lambda} \langle w | v \rangle = 0.$

$\left. \begin{array}{l} \langle w | v \rangle \\ \langle w | v \rangle \\ \langle w | v \rangle \end{array} \right\} = 0.$

Definicja $W \subset V$ będzie podprze-

stronią wektorową p -mi V .

Jeśli $A: V \rightarrow V$ jest operatorem liniowym oraz $Aw \in W$ dla wszystkich $w \in W$ to mówimy, że W jest podprzestrzenią niezmienniczą operatora A .

Definicja/stwierdzenie Niech $W \subset V$.

Wówczas $W^\perp = \{v \in V : \langle w, v \rangle = 0 \ \forall w \in W\}$ jest podprzestrzenią V . Ponadto dla

Każdego $v \in V$ $\exists!$ $w \in W$ & $u \in W^\perp$ t.
że $v = w + u$. Innymi słowy
 V jest sumą prostą W & W^\perp : $V = W \oplus W^\perp$.

Dowód Jeżeli $w_1, w_2 \in W^\perp$ & $\lambda_1, \lambda_2 \in \mathbb{C}$
to $\langle v | \lambda_1 w_1 + \lambda_2 w_2 \rangle = \lambda_1 \langle v | w_1 \rangle + \lambda_2 \langle v | w_2 \rangle$
 $= 0 \Rightarrow \lambda_1 w_1 + \lambda_2 w_2 \in W^\perp$.

Czy $V = W \oplus W^\perp$?

Niech $\dim V = n$, $\dim W = m$.

Niech $\{e_1, \dots, e_m, e_{m+1}, \dots, e_n\}$ base V

t. że $\{e_1, \dots, e_m\}$ - baza W .

Ortogonalizacja G-S. daje bazę

$\{f_1, \dots, f_m, f_{m+1}, \dots, f_n\}$ p.w. V

która jest ortogonalna oraz

$\{f_1, \dots, f_m\}$ jest bazą W i $\{f_{m+1}, \dots, f_n\}$

jest bazą W^\perp . Zatem

$$|v\rangle = \underbrace{|f_1\rangle\langle f_1|v\rangle + \dots + |f_m\rangle\langle f_m|v\rangle}_{w \in W} + \underbrace{|f_{m+1}\rangle\langle f_{m+1}|v\rangle + \dots + |f_n\rangle\langle f_n|v\rangle}_{w \in W^\perp}.$$

Stwierdzenie:

Jeśli $v \in V$ jest wektorem własnym operatora normalnego $W = \mathbb{C} \cdot v$ to W^\perp jest podprzestrzenią inwariantną operatora A i A^\dagger .

Dowód:

$$u \in W^\perp \Leftrightarrow \langle u | v \rangle = 0.$$

Sprawdzićmy, że $\langle Au | v \rangle = 0$:

$$\langle Au | v \rangle = \langle u | A^\dagger v \rangle = \langle u | \bar{\lambda} v \rangle = \bar{\lambda} \langle u | v \rangle = 0$$

Czyli $Au \in W^\perp$ jeśli $u \in V$.

Podobnie $A^+u \in W^\perp$:

$$\langle A^+u | v \rangle = \langle u | Av \rangle = \lambda \langle u | v \rangle = 0 \quad \blacksquare$$

Twierdzenie spektralne dla operatorów normalnych.

Jeśli $A: V \rightarrow V$ to V ma bazę ortogonalną $\{e_1, \dots, e_n\}$ złożoną z wektorów własnych $A: Ae_i = \lambda_i e_i$ $\lambda_i \in \mathbb{C}$.

Dowód.

Zauważmy, że A ma wektor warty (własny) e_1 .

Dlaczego? Gdyż wielomian charakterystyczny ma pierwiastek zespolony

$$W_A(\lambda_1) = \det(A - \lambda_1 \mathbb{1}) = 0.$$

$W = \mathbb{C}e_1$, W^\perp jest niewiernie dla A oraz A^\dagger . Ponadto W^\perp jest p-ia z iloczynem skalarnym.

Rozważmy operator $B = A|_{W^\perp}: W^\perp \rightarrow W^\perp$.

Operator B jest normalny.

$$(a) \langle B^+ u | v \rangle = \langle u | Bv \rangle \stackrel{!}{=} \langle u | Av \rangle = \\ = \langle A^+ u | v \rangle$$

zwnacznik $B^+ = A^+ |_{W^\perp}$.

$$(b) B^+ B u = B^+ A u = A^+ A u = A A^+ u = B B^+ u.$$

dla wszystkich $u \in W^\perp$.

Niech $f_2 \in W^\perp$ wektor wtartyony B

$$\{f_1, f_2\} - \text{ortogonal o.n. } \langle f_1 | f_2 \rangle = 0.$$

Kontynuujcie procedurę powyższą

dostajemy $\{f_1, f_2, \dots, f_n\}$ - baza o.n.
wektorów własnych operatora A .

